

124 தமிழ் நாட்டில் பள்ளிகளில் பணி புரிந்து வரும் பி.ஏ. சட்டம் பெற்ற செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கு கொடுத்து வந்த பி. எட். குறுகிய காலப் பயிற்சியை அரசு நீக்கியுள்ளது குறித்து

[1975 நவம்பர் 7]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : சக்தி பைப்ஸ் நிறுவனம் என்று விவாதத்தை எடுத்துப் பேசுகிறபோது, இன்னொரு நிறுவனத்தைப்பற்றிப் பேச முடியாது. அதன் பேலன்ஸ் ஷீட் பற்றியோ, அதன் பிரச்சினைகளைப் பற்றியோ இந்தச் சட்ட முன்வடிவிலேயே பேச முடியாது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அதிலேயே சொல்லலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : முதலிலேயே முதல் சட்டம் வருகிறபோது, அதுபற்றிய கொள்கைகளை, குறிக்கோள்களை மற்ற விஷயங்களைப் பேசி முடித்துவிடலாம். தனியாக ஏதாவது ஒன்றிரண்டு சொல்ல வேண்டி வருமானால், அடுத்தடுத்து வருகின்ற சட்டங்களில் ஒரு வாக்கியம் இரண்டு வாக்கியங்கள் பேசி அதை முடித்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே பொது விவாதம் என்பது முதல் சட்டத்தைப் பொறுத்து வைத்துக்கொண்டு, அடுத்தடுத்து வருகின்ற சட்டங்களில் விளக்கங்கள் பெறுகிற அளவுக்கு மட்டும் வைத்துக்கொள்வார்களானால், அதிலேயே திருப்பித் திருப்பிப் பேசுவதற்கு அவசியம் ஏற்படாது என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன்.

(1) 1975 ஆம் ஆண்டு, சக்தி பைப்ஸ் லிமிடெட் (நிறுவனத்தைக் கையகப் படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/1975).

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1975 ஆம் ஆண்டு, சக்தி பைப்ஸ் லிமிடெட் (நிறுவனத்தைக் கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு @ (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/1975) ஆய்விற்ரு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”

என்று நான் முன்மொழிகிறேன்.

சக்தி பைப்ஸ் நிறுவனம் வார்ப்பு இரும்புக் குழாய்கள் தயாரிப்பில் ஈடுபட்டுள்ள நிறுவனமாகும். இந்நிறுவனம் பல ஆண்டுகளாக விரயத்தில் இயங்கி வந்துள்ளது. அது கிட்டத்தட்ட மூடப்படும் நிலை ஏற்பட்டது. இந்நிறுவனத் தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்கவும், அதன் உற்பத்தி வசதிகளைத் திறம்படப் பயன்படுத்தவும் தமிழ் நாடு 1969 ஆம் ஆண்டு நிவாரணத் தொழில் நிறுவனங்கள் (சிறப்பு விதித் துறைகள்) சட்டத்தின் (தமிழ் நாடு சட்டம் 21/1969) பயனை இந்நிறுவனத்திற்கு மாநில அரசு அளித்துள்ளது.

172-188-ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு II-ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1975 நவம்பர் 7]

இந்நிறுவனத்தின் இயக்குநர் குழுவும் இதன் பங்குதாரர்களும் நிறுவனத்தின் நிர்வாகப் பொறுப்பையும் 1972 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 19 ஆம் நாளன்று அரசிடம் ஒப்படைத்துள்ளனர். அன்று முதல் அரசு இந்நிறுவனத்தின் நிர்வாகத்தைத் தங்களுடைய நியமனதாரர்கள் மூலம் நிர்வகித்து வருகிறது. இந்நிறுவனத்திற்கு அரசு கணிசமான நிதியுதவியையும் அளித்துள்ளது. இந்நிறுவனத்தை விரிவு படுத்துவதற்குக் கணிசமான அளவிற்குப் புதிதாக முதலீடு செய்ய வேண்டியுள்ளதோடு இந்நிறுவனத்தின்மீது நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டை அரசு தொடர்ந்து செலுத்துவதற்கு வகை செய்யவும் வேண்டியுள்ளது. எனவே இந்த நிறுவனத்தைக் கையகப்படுத்துவதென்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. மேற்படி செயற்குறிப்புகளுக்கு செயல்வடிவம் கொடுக்க தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு சக்தி பைப்ஸ் நிறுவனம் (நிறுவனத்தைக் கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு கொண்டுவரப்பட்டு அச்சட்ட முன்வடிவு பரிசீலனைக்காகப் பேரவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பிரேணையை ஏற்குமாறு இம்மாமன்றத்தை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: முன் மொழியப்பட்ட தீர்மானம் :

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1975 ஆம் ஆண்டு, சக்தி பைப்ஸ் லிமிடெட் (நிறுவனத்தைக் கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/1975) ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, I move—

“That the Bill be referred to a Select Committee of this House consisting of 15 members.”

THIRU K. S. GANAPATHI: Sir, I second it. மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த சக்தி பைப்ஸ் நிறுவனத்தையும் அதோடு சேர்த்து மற்றும் மூன்று நிறுவனங்களையும் அரசாங்கம் கையகப்படுத்த வேண்டுமென்று அரசு நான்கு சட்ட முன்வடிவுகளை இந்த அவை முன் வைத்திருக்கிறது. இந்த முறையில் ‘ரிலீப் அன்டர்டேக்கிங்ஸ்’ என்ற அடிப்படையில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட நிறுவனங்களை முழுமையாக அரசு கையகப்படுத்தும் முதல் முயற்சியாகும் இது. அந்த அடிப்படையில் எந்த முறையில் சட்டம் இயற்றப்பட வேண்டும் என்பதுபற்றி இந்த அவை தெளிவாக விவாதிப்பதற்குப் போதிய வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கும் காரணத்தாலே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவுகளை ஒரு ஆய்வுக் குழுவுக்கு அனுப்பி, அதனுடைய பரிசீலனையின் பேரில், அதனுடைய பரிந்துரையை அடிப்படையாகக்

[1975 நவம்பர் 7]

கொண்டு, இந்தச் சட்ட முன்வடிவு மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் இது போன்ற நிறுவனங்கள் அநேகமாக நசிந்த நிலையில் இருக்கும்போது, அந்த நிறுவனங்களை அரசு எடுத்துக் கொள்கிறது. இவ்வாறு நசிந்த நிலையில் இருக்கும்போது, ஏன் இந்த நிறுவனங்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று காரணம் கேட்டால், இந்த நிர்வாகம் மூடப்பட்டால், அங்கேயுள்ள தொழிலாளர்கள் வேலையிழக்க நேரிடும் என்று சொல்லப்படுகிறது. தொழிலாளர்கள் வேலையிழக்க நேரிடும் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக, அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் பல கோடி ரூபாய்களை அரசு இழக்க வேண்டுமா என்பதை நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்வு கொடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் இந்த மாதிரி நிறுவனங்களை எடுப்பதில் எனக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் கிடையாது. அப்படி எடுக்க வேண்டியது அவசியமும் கூட. எனக்கு தொழிலாளர் சமுதாயத்தின்மீது எந்தவிதமான கெட்ட எண்ணமும் கிடையாது. ஆனால் இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்யும் முன், ஒரு நிர்வாகம் ஆரம்பத்திலிருந்தே சரியாகச் செயல்பட்டு வந்திருக்கிறதா, எந்தக் காரணத்தினால் நிர்வாகம் நசிந்துபோயிற்று என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்திருக்க வேண்டும். இந்த நிறுவனங்களுக்கு எந்த ஒரு நிபந்தனையும் இல்லாமல் ஆரம்பத்திலிருந்தே அரசாங்கம் கடன் கொடுத்து வந்திருக்கிறது. இருந்தும் கூட மிக மிக மோசமான நிலைமைக்கு அந்த நிறுவனங்கள் வந்த பிறகு, அவைகளை அரசு எடுத்துக்கொள்கின்ற இத்தகைய அவல நிலை எதிர்காலத்தில் தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. இந்த சக்தி பைப்ஸ் நிறுவனம் 1969 ஆம் ஆண்டு தொட்டே மிக மிக மோசமான நிலையில் இருந்து வந்திருக்கிறது. அப்போதெல்லாம் அரசு குறைந்த அளவிலே—குறைந்த அளவிலே என்று நான் குறிப்பிட்டது லட்சக்கணக்கிலே—அவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்து, அவர்கள் தங்களுடைய திட்டங்களை முழுமையாக நிறைவேற்ற வகை செய்ய வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தின் அடிப்படையில் உதவியிருக்கிறது. ஆனால் தொடர்ந்து அந்த நிறுவனம் சரியாகச் செயல்படாத காரணத்தினால், 'ரிஸிப் அன்டர் டேக்கிங்ஸ்' என்ற பெயரில் 1973 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்தில் 'சக்தி பைப்ஸ் லிமிடெட்' நிறுவனம் அரசால் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. 1973 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னால் அது நல்ல நிலைக்கு வரும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் 1973-க்குப் பிறகு உள்ள நிலைமையை நாம் பரிசீலனை செய்து பார்த்தால்கூட, அது நல்ல நிலையில் இல்லை என்று சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இதற்கு முன்னதாகவே அரசு ஏகப்பட்ட அளவுக்கு இந்த நிறுவனத்துக்கு நிதி உதவி செய்திருக்கிறது. அந்த நிறுவனத்தின் முக்கிய பணி பைப்புகள் தயாரிப்பதாகும்.

1975 நவம்பர் 7]

அவர்கள் தயாரிக்கும் பைப்புகள் தரமானவையாக இல்லை. மிக மிக மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. ஒரு பைப்புக்கு என்னென்ன குணங்கள் இருக்கக் கூடாது என்பதுபற்றிக் கவலைப்பட்டுள்ளதாகத் தெரியவில்லை. இருக்கக்கூடாத குணத்தைக் கொண்ட பைப்பைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள். அந்த பைப்புகளில் என்னென்ன குணம் இருக்கக்கூடாதோ அந்த குணம் எல்லாம் இருந்துகொண்டிருக்கின்றது. 1971-72 ஆம் ஆண்டிலே அந்த நிறுவனத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட பைப்புகளில் 65 சதவிகித பைப்புகள் மோசமான நிலையில் இருந்திருக்கின்றன. கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

“The percentage of rejects was also as high as 65 per cent”

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு தொடர்ந்து மோசமான குழாய்களைத் தயாரித்து வந்திருக்கிறது. எப்படியாவது அந்த நிறுவனத்துக்கு உதவ வேண்டும், அதன் நிலையை மாற்ற வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தின் அடிப்படையில் அரசு தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியம் மூலம், டி.டபிள்யு.ஏ.டி. மூலம், இந்த நிறுவனத்துக்கு முதலில் 25 லட்சம் ரூபாயும், பிறகு 40 லட்சம் ரூபாயும் கடன் கொடுத்திருக்கிறது. அவர்கள் குழாய்களை ‘டிவாடு’ நிறுவனத்திற்கு சப்ளை செய்யும்பொழுது, அந்தக் குழாய்க்கான விலையை முன்னர் கொடுத்த கடன் தொகையிலிருந்து குறைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற அடிப்படையில் 8 லட்சம் ரூபாய் வசூலாகியிருக்கிறது. அதன் பிறகு 40 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்தார்கள். அவர்கள் தேவையான பொருள்களை வாங்கி, அவற்றைப் பயன்படுத்தலாம் என்ற அடிப்படையில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய ‘சிலீப் அண்டர்டேக்கிங்ஸ்-ஐ ஒரே காலத்தில் இரண்டு ஆண்டுக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாமென்று இருக்கிறது. மொத்தமாக ஐந்து ஆண்டுகள் எடுத்துக்கொள்ளலாமென்று சட்டம் இருக்கிறது. ஐந்து ஆண்டுகள் எடுக்க வேண்டாம், இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று என்னுடைய கருத்தினை நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அடுத்த மூன்று ஆண்டுகளுக்கு அங்கே எடுத்துக்கொள்வதற்கு ஒன்றும் இருக்காது என்ற காரணத்திற்காகவோ என்னவோ இப்பொழுதே அந்த அச்சத்தாலே எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். காலம் தாழ்த்தினால் இன்னும் மோசமாகி விடும் என்ற அச்சத்தின் காரணமாக எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். முதல் தடவை 25 லட்சம் ரூபாயும் இரண்டாவது தடவை 40 லட்சம் ரூபாயும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல.

“Government assistance for procuring materials was to be tried for one year from February 1971” But, the arrangement, however, continued beyond February 1972 and was ratified in September 1972 by the Government”

[1975 நவம்பர் 7]

by the Government என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையிலே அவர்கள் ஒரு தற்காலிக ஏற்பாடாக அந்த நிறுவனத்துக்கு உதவி செய்திருந்தாலும், தொடர்ந்து ஒரு நிரந்தரமான, பெர்மனண்டான அடிப்படையிலே அவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். 1973 ஆம் ஆண்டு நாம் அதை ரிலீப் அன்டர்டேக்கிங்ஸ் என்ற அடிப்படையில் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். 1972 ஆம் ஆண்டு வரையில் அதாவது நாம் எடுப்பதற்கு முன்னால் அந்த நிறுவனங்களுக்கு 234 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அரசுக்கு வந்த பிறகு, நஷ்டத்தின் அளவு 398 லட்சம் ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. 234 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருந்த நிறுவனங்களில் 398 லட்சம் ரூபாயாக அதிகரித்திருக்கிறது. அரசு எடுத்துக்கொண்ட பிறகு, ஏறத்தாழ 1½ கோடி ரூபாய் இந்த இரண்டு ஆண்டுகளிலே நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதைப் பார்த்தால்கூட, 1974 ஆம் ஆண்டிலே அவர்களுக்கு 70 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 70 லட்சம் ரூபாய் எப்படி ஏற்பட்டது என்று கணக்குப் பார்த்தால், 'டெப்ரிசி யேசன்' என்ற கணக்கைச் சொல்கிறார்கள். தேய்மானம் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. தேய்மானத்தைக் கணக்கில் எடுத்தால், நஷ்டத் தொகையை இன்னும் அதிகமாகக் காட்டும் என்பதால்தான் நஷ்டத்தை மட்டும் காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த 70 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டத்தை வெளியில் இருப்பவர்கள் பார்த்தும், நம்மை நாமே பார்த்தும் திருப்திப்பட்டுக்கொள்ளும் வகையில், சொத்துக்களுக்கு உள்ள நஷ்டம் இன்னும் காட்டப்படவில்லை. சொத்துக்களுக்கு உள்ள நஷ்டம் இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை. இன்னும் 72 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் குழாய்கள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. சொத்துக்களைக் கணக்கிடும்பொழுது, இந்தக் குழாய்களையும் சொத்தாக கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்தக் குழாய்களை 'ஸ்கிராப்' ஆகத்தான் பயன்படுத்த முடியும்.

THIRU G. SWAMINATHAN: Sir, how much was realised by the selling of scrap?

திரு. கே. எஸ். கணபதி: இப்படி நல்ல நிலையில் இல்லாத குழாய்களை எப்படிப் பயன்படுத்தப் போகிறீர்கள் என்று நான் நிறுவனத்தின் முக்கிய அதிகாரியாக இருக்கும் ஒருவரைப் பார்த்துக் கேட்டேன். அவர்களும் அதை 'ஸ்கிராப்' ஆகப் பயன்படுத்தலாம் என்ற முறையில்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அந்த நிறுவனத்தில் புதிய முறையில் குழாய்களைத் தயாரிக்கிறார்கள். அது 'ரா மெட்லியல்ஸ்' என்ற வகையில் இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு அதன் மதிப்பு 63 லட்சம் ரூபாயாக இருந்தது.

1975 நவம்பர் 7]

[திரு. கே. எஸ். கணபதி]

(பிற்பகல் 4-50)

இந்த ஆண்டு அதனுடைய மதிப்பை 72,83,000 ஆக உயர்த்தியிருக்கிறோம். பயன்படாத குழாய்களுடைய மதிப்பை நாம் சில லட்சங்கள் உயர்த்தியிருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையிலே மேலும் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட அட்டவணையிலே Fixed Assets ரூ. 3,42,00,000 என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். உண்மையிலே அது மூன்று கோடியே 42 லட்சம் தானா என்று பார்த்தால், இல்லை. ஏனென்றால், நான் முன்னாலே கூறியதுபோல, தேய்மானம் ஏறத்தாழ 90 லட்ச ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியதைக் கொடுக்காமல் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே 3.42 லட்ச ரூபாய் 2.31 லட்சமாகக் குறைகிறது. அடுத்தபடியாக, லோன்ஸ் அண்டு அட்வான்ஸஸ் மூன்று கோடியே 32 லட்சம் ரூபாய் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதிலேயும், ஏற்கெனவே நான் சொல்லியது போல், 72.88 லட்சம் பயன்படாத பைப்புகளாக இருப்பதால், அதுவும் 2.59 லட்சமாகக் குறைகிறது. நா கூசுகிறது—லட்சத்திலிருந்து கோடியாக மாறிவிட்டது. அந்த அடிப்படையிலே தொடர்ந்து நாம் சேர்த்து வந்த நஷ்டம் 4 கோடி ரூபாய். நம்முடைய மொத்த சொத்து என்று சொல்லப்படுவது 10¾ கோடி ரூபாய். அந்தச் சொத்திலே 4 கோடி ரூபாய் நஷ்டம். அதிலும், பயன்படாத குழாய்களை எடுத்துவிட்டு நாம் பார்த்தோமே யானால், 6 கோடி ரூபாய்க்குக்கூட நம்மிடம் சொத்து இல்லை. அந்த நிலையில், கடன்கள் என்னவென்று பார்ப்போமானால், பத்தே முக்கால் கோடிக்கு இருக்கிறது. நாம் முழுமையாக யாரை ஏமாற்றலாம், மோசடி செய்யலாம் என்று பார்த்தால், இந்த நிறுவனம் ஆரம்பித்தபோது, ஆயிரம் ஆயிரமாகக் கொடுத்தார்களே 'ஷேர் ஹோல்டர்ஸ்' அவர்களுக்குத்தான் காலணை மிஞ்சாது. அவர்கள் பெறப்போகிற பங்கு இலாபம் 'ஒன்றுமில்லை' என்றுதான் சொல்லப்போகிறோம். அந்த நிலைதான் இன்று உள்ளது. அந்த அடிப்படையிலே ஏறத்தாழ இரண்டு கோடி ரூபாயை நாம் இப்போது கொடுக்கப்போகிறோம். அவர்களிடமிருந்து ஒரு கோடியே ஒரு லட்சம் ரூபாய் அரசுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. அதைத் தவிர, 'செக்கியூர்டு லோன், அன்செக்கியூர்டு லோன்' என்று இரண்டாகப் பிரித்துக் கணக்கிட்டுப் பார்ப்போமானால், கொடுக்க வேண்டியதுதான் அதிகமாக இருக்கிறது. யாரிடத்திலும் அதிகமாகக் கடன் வாங்கவில்லை. நாலே முக்கால் கோடி ரூபாய் செக்கியூர்டு லோன் இருக்கிறது.

Industrial Credit Investment Corporation of India Ltd.,
Industrial Credit Investment Corporation of Tamil Nadu ,
Industrial Finance Corporation of India,
Industrial Development Bank of India,
Joint Stock Bank.

[திரு. கே. எஸ். கணபதி] [1975 நவம்பர் 7]

ஆகிய பாங்கிகளிலிருந்து இந்தப் பணத்தை வாங்கியிருக்கிறோம். ஜாயிண்ட் ஸ்டாக் பாங்கிலிருந்து வாங்கியது 11,90,000 ரூபாய்தான். அதைத் தவிர ஏற்கெனவே வட்டி கொடுக்கவில்லை. அந்த அடிப்படையிலே 86 லட்சம் ரூபாய் வட்டியாகக் கொடுக்க வேண்டும். வட்டி கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னாலும், அசலாகக் கொடுக்க வேண்டியது ஜாயிண்ட் ஸ்டாக் பேங்கைத் தவிர மற்ற கம்பெனிகளுக்கு 3¼ கோடி. செக்கியூரிட்டி லோன் என்ற அளவில் சட்டப்படி அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டால், நாம் கையி லிருந்து மேலும் ஏறத்தாழ ஐந்து கோடி ரூபாய் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கும். ஆனால் 10 கோடி ரூபாய் ஏற்படக்கூடிய நஷ்டம் எதற்கு என்றால், அங்குள்ள அத்தனை தொழிலாளர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பு கொடுப்பதற்காக இருக்கிற ஒரே அடிப்படையில்தான். என்னைப் பொறுத்தமட்டிலே, அரசுக்கு ஒன்று சொல்வேன். இதை நாம் எடுப்பதைவிட, இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபாடு கொண்ட சிலரை அழைத்து, அவர்கள் இதை எடுத்து நடத்துகிறார்களா என்று கேட்டு, நாம் அவர்களிடத்திலே ஒப்படைப்பதுதான் சிறந்தது. நஷ்டத்தில் ஓட ஆரம் பித்த உடனே 'ரிஸிப் அன்டர்டேக்கிங்' என்ற முறையிலே அரசிடத்திலே வந்துவிடுகிறார்கள். அதற்குப் பின் 'நீங்களை எடுத்து நடத்துங்கள்' என்று சொல்லும் நிலைக்கு வந்துவிடுகிறார்கள். இதுபோன்று சிறப்பாக நடத்த முடியாதவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய விருப்பம். பணியாளர்களுக்குப் பணிப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று மனிதாபிமானத்துடன் கூடிய நல்லெண்ணம் அரசுக்கு இருப்பதால், அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு இந்த அரசை முட்டாளாக ஆக்கக்கூடாது, எதிர்காலம் அப்படி அமையக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் இந்த அரசை வேண்டிக் கொள்வதெல்லாம், இந்த நிறுவனத்தை தொழில் சார்பாக உள்ளவர்களிடம் ஒப்படைத்து 'நீங்கள் நடத்துகிறீர்களா?' என்று கேட்டு, அவர்கள் ஏற்கா விட்டால், அதற்குப் பின் நாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ரிஸிப் அன்டர் டேக்கிங் என்ற முறையிலே ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். ஆபிசரை மேனேஜிங் டைரக்டராகப் போட்டால், அவர் அங்கு தொடர்ந்து இருப்பாரேயானால், இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகும் அவர் தொழில் நுணுக்கத்தைத் தெரிந்துகொள்ள. அப்படி அந்த நிறுவனத்தை எடுத்துக்கொள்ளும்போது, அங்கு ஏற்கெனவே இருக்கும் இயக்குநரையோ, வேறு யாரையோ வைத்துத்தான் தொழில் நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. இதுவரையிலே நாம் ஏற்றுக்கொண்டு 1½ கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். ஆகவே இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நிறைவேற்று முன், இதை ஒரு ஆய்வுக் குழுவுக்கு அனுப்பி, அந்த நிறுவனம் தவறாக நடக்காமல் இருக்க என்ன செய்ய வேண்டும் என்று அறிவுரை சொல்லும் அளவுக்கு நிலைமைகள் ஏற்படுத்தப்பட்ட பின்னர், அதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லி, அமைகிறேன். வணக்கம்.

[1975 நவம்பர் 7]

* THIRU S. NARAYANASWAMY: Hon. Deputy Chairman, Sir, I am grateful for the opportunity to speak on these four Bills to nationalise four limping undertakings.

My hon. Friend Thiru Ganapathi has spoken with the fervour and the inside knowledge of a Chartered Accountant in dealing with the affairs of these four Companies and that makes my task a little easier. I am concerned with only two or three matters in connection with these companies. First, I think it is very necessary, Mr. Deputy Chairman, to be very honest and frank in dealing with a matter like this. This is very definitely the outcome of mismanagement by businessmen and industrialists. I am not for a moment hiding that fact, as a member of the commercial community. I am very sorry that four such undertakings should have been brought to the stage of having to be placed under the oxygen-cylinder and finally be taken over as relief undertakings and later sought to be nationalised. The first big casualty is the shareholders who subscribe for shares in all innocence and trusting that the statements made in the prospectus are reasonably truthful. The fact of the matter is that at least in respect of one undertaking, viz., the Southern Structurals, I have personal responsibility for getting one cheque for Rs. 10 lakhs and the one great relief that the owner of these shares gets is that he is able to wipe it out from his Wealth Statement and get corresponding relief from his Wealth Tax Declaration. He can write it down as zero to-day and he is still called upon to shell away wealth tax on about Rs. 5 lakhs. He will only get that amount of relief. I am not cynical when I say that the pitiful status of the shareholder is something like this. But I do not blame the Government for the stage to which the shareholders have been reduced. I think it would be very unfair for me to lay the blame at the door of the Government. The fact that the companies are badly managed was itself responsible for eroding the equity value of the shares and, therefore, when this came into the hands of the Government, they were buying difficulties. But, I do think, Sir, that a much better, more vigorous, more reassuring strategy could have been adopted as and when these undertakings were taken over. Instead of continuing the same thing and manufacturing the same thing, the strategy could have been changed. For instance, railway wagons were manufactured by the Southern

[Thiru S. Narayanaswamy]

[1975 நவம்பர் 7]

Structurals and what happened was that the management quarrelled with the Railway Board and orders were not forthcoming. The only thing that could have been done would be to change the strategy straightway and do some diversification. This loss of Rs. 70 lakhs or whatever it is which the Southern Structurals incurred and also the loss incurred last year which we have carried forward resulting in a total loss of Rs. 2 crores and 73 lakhs against a comparatively small capital of Rs. 1 crore means, of course, that the value of the equity share is a negative figure.

(பிற்பகல் 5-00)

Sir, I am concerned with two or three things. First and foremost is that the shareholder has been wiped out and he may not be able to get anything out of the shares and the impression goes abroad that several industries started in this State have achieved the status of a minus value for their equity shares and, therefore, the capital market is a very unsafe place in which to subscribe capital. That is the psychological impact that we make through nationalisation as the result of the way in which these undertakings have been managed both in the past and later on under the aegis of the Government.

As regards the second issue, I am rather worried about it and I know most people are not worried about it. My hon. Friend Thiru Ganapathi said that this Government were too much pressed to take over these undertakings. Suggestions have been made that these companies could have been kept as Government companies by the share capital being transferred for a nominal price to Government. None of the financial exercises would be necessary, if it is merely transferred to the Government as a Government company so that the corporate character may be maintained and the undertaking may not be taken over by payment of compensation. If that could have been done, Government need not have to go through any financial exercises at a heavy outlay at a time when we need all the money for development. In this connection, I am worried about one thing. These companies, particularly the Sakthi Pipes owes money to three or four all-India financial institutions like the ICICI, the IDBI and also the TIIC. A large number of new companies are borrowing funds from these institutions in this State. We have

1975 நவம்பர் 7]

[Thiru S. Narayanaswamy]

promoted so many new companies with the active help, sympathy and assistance of this State Government because everybody here is interested in promoting new industries. But none of these can be promoted without foreign exchange loans or rupee-loans from all-India institutions. With the best will in the world, the Tamil Nadu Industrial Investment Corporation will not be able to command the resources to give us all the loans that we want, particularly in foreign exchange. At a time like this, under the numbrella of nationalisation policy, if these institutions are to be paid compensation of Rs. 1,91,41,000, etc., these new institutions are going to get no money at all because there is nothing spelt out in the Bill which says that these loans will be paid for when Government take over the undertakings.

The HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA: There are both pre-take-over and post-take-over loans. Of course, post-take-over loans are to be cleared by Government.

THIRU S. NARAYANASWAMY: There is a section in the Bill which refers to "any liability arising in respect of (a) loans advanced by Central Government or a State Government or both to the undertaking together with interest thereon". This is the only one instance where we undertake to pay. There is no specific reference to institutional loans. But from the general terms in which reference is made, I hope that it means that secured institutional loans will be repaid. If that is done, this disturbing situation will not obtain.

I only state this because the Central Government, when they took over several textile mills, told the TILC in Madras that the money due to them under the mortgage loans would not be paid to them. After representations, the Union Finance Minister has come forward with a statement that the institution is free to show it under their Reserves as an outstanding money, without any assurance that they would be paid back their mortgage loans. The result is that the TILC which over a period of years built up a Reserve Fund in a painstaking way and, if I may say so, in a praiseworthy way is called upon to write off the entire Reserve Fund if this money is not forthcoming and, as far as I know, the Central Government have made it clear that they are not likely to pay this money to the nationalised textile mills. The TILC

[Thiru S. Narayanaswamy] [1975 நவம்பர் 7]

is worried about it and everyone is worried about it. Of course, Government are fully aware of the position and I do not propose to rub salt into this wound.

When once Government nationalise, they are not taking over the undertaking as a company, but they are only taking over the undertaking, viz., the properties and assets of the company and, therefore, it ceases to be a corporate unit. What about the liabilities of these corporate units in respect of these institutions, in the form of specific mortgage loans? I wish to see that these obligations are met after the undertakings are taken over, because future obligations have to be incurred in respect of new companies that are borrowing very massively from the financial institutions. I think the credit-worthiness of the State and the undertakings of the State must be maintained. That is one point I want to make.

Sir, I fully appreciate the zeal with which the Government want to take over these undertakings. But I would like the Government to consult their Accounts wing and I am sure they would say that if the money that has been paid as compensation already as per the Balance Sheet and about which my hon. Friend Thiru Ganapathi made a pertinent reference today, had been given to the Life Insurance Corporation and if they had been asked to issue annuities from out of that money, we could have paid the entire salaries of the persons who are working in these factories as annuities while they are sitting in their homes. In America they have a system called "feather-bedding". This happened in America when the dieselisation of the railways took place and the people striking coal for the locomotives had to be sent home as the coal-locomotives were abolished. They insisted that under the trade-union arrangements they should be paid their full salary. The Government undertook to pay them their full salary and sent them home and adopted the "feather-bedding" programme. I was wondering whether following such a programme would be easier and cheaper for the Government instead of resorting to a permanent arrangement and still working the undertakings at a loss. It is my opinion that the Government Officers who may be asked to run these undertakings would require a minimum of 2 or 3 years to come to a stage where they

1975 நவம்பர் 7]

[Thiru S. Narayanaswamy]

would at least be able to operate the undertakings better; and this too can happen only if the officers are not transferred in the middle. I have been pleading that the appointment of the Chairman of the Electricity Board should be for a seven-year period to enable him to understand his problems for two years and to operate efficiently for five years thereafter, but nothing has happened. Now, in regard to these undertakings, I would suggest that it may be examined whether the money could be handed over to the Life Insurance Corporation of India who can create an annuity. When the worker is sent home, whatever is due to him may be paid to him in the form of a pension scheme. That will be cheaper for the Government. These machines, plant and machinery could be sold to somebody else who can operate the undertaking on a different and commercial basis. We are paying only a small amount and we are getting them at a cheap price because to put up Sakthi Pipes alone would cost about Rs. 9 crores today. I want my hon. Friends who think that we are paying a high price from the Government to remember one thing. To put up these Sakthi Pipes today will cost exactly Rs. 9 crores. It is not for me to say whether it is a loss or gain to the Government in the present take-over. I am not dealing with the market, I am not dealing with the revenue and I am not dealing with cash-flow. I am dealing with only one thing: The capital cost of a thing like that is high and the Government are also aware of that. It is a valuable asset. What is important is that we should be able to operate these assets gainfully for the Exchequer. Otherwise, we will be taking over not only a doubtful undertakng but an assured annual liability on the part of this Government through the loss that the Government would have to incur by paying wages to people in order to keep them employed. That is the true and legitimate object of this take-over. But that is not the sole object. The Government will have to pay all those amounts through the nose. My hon. Friend Thiru Damodaran has moved a motion and I think it will be unfair to take the time of the House, since others might speak on this. Why should this not be referred to a Select Committee so that some of us may have sufficient time to examine it in some detail and give some little advice? Maybe our advice is not very valuable. When four

136 1975 ஆம் ஆண்டு, சக்தி பைப்ஸ் லிமிடெட் (நிறுவனத்தைக் கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/1975)

(Thiru S. Narayanaswamy) [1975 நவம்பர் 7]

undertakings are being taken over, it would be possible for us to bring a more leisurely mind to bear on the various problems connected with the nationalisation. I, therefore, fully support the motion of Thiru Damodaran that this Bill may be referred to a Select Committee.

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. எஸ். நாராயணசாமி தலைமை)

(பிற்பகல் 5-10)

திரு. வி. வெங்கா : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய சக்தி பைப் நிறுவனத்தை அரசுடமையாக்குவது என்ற அரசினுடைய இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நான் மனமார வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பொதுவாக இந்த நாட்டினுடைய தொழிலாளர்கள் அவல நிலைக்கு உள்ளாகக் கூடாது, அவர்களுடைய வாழ்விலே நிம்மதி ஏற்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே ஏற்பட்ட ஒரு கருத்தின் விளைவாக, இதுபோன்ற இந்த சக்தி பைப் நிறுவனத்தையும் ஏனைய சிலபல நிறுவனங்களையும் இன்றையதினம் அரசுடமையாக்குவது என்று அரசு முன்வந்திருப்பது கண்டு நான் மெத்தவும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். இந்த நிறுவனம், செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலே, என்னுடைய தொகுதியிலே கும்மிடிப் பூண்டி என்னுமிடத்தில் இருக்கக்கூடிய நிறுவனம். அங்கே இருக்கக்கூடிய மக்கள், அது பிற்பட்ட பகுதியாக இருக்கின்ற காரணத்தாலும், நம்முடைய தமிழ் மாநிலத்தின் வடகோடி எல்லையிலே இருக்கின்ற காரணத்தினாலும், வேலை வாய்ப்பின்றி மிகவும் அவதியுறக்கூடிய நிலைமையிலே இருக்கின்றார்கள். ஏற்கெனவே இழிந்த நிலையிலே இருக்கக்கூடிய அந்தத் தொழிலாளர்கள் இந்தத் தொழில் நிறுவனம் மூடுவதன் காரணமாக மேலும் கஷ்டத்திற்கு ஆளாகக் கூடாது என்ற எண்ணத்திலே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவு வந்திருப்பது கண்டு, நான் மெத்தவும் மகிழ்ச்சியுடன் இதை வரவேற்கிறேன். அப்படி வரவேற்கின்ற நேரத்திலே, ஒவ்வொரு ஆலைக்கும் இதுபோன்று தனித்தனியாகச் சட்ட முன்வடிவு கொண்டு வரவேண்டுமா, அதற்குத் தேவை என்ன என்ற விளக்கத்தையும் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலேயிருந்து பெற விரும்புகின்றேன். இவ்வாறு நாட்டுடமையாக்கும்போது, இதற்கென்று பொதுவாக கூரு 'லெஜிஸ்லேஷனை', சட்ட மன்றமும், மேலவையும்,—நாட்டிலே ஏற்படக்கூடிய நிர்வாகத் திறமையின்மையின் காரணமாக, அல்லது நஷ்டத்திலே இருக்கக்கூடிய நிறுவனங்கள் அனைத்தையும் அரசே ஏற்றுக்கொண்டு அவற்றை லாபகரமாக நடத்தக்கூடிய அளவுக்கு, கொண்டு வந்தால், மற்ற நிறுவனங்களை இம்மாதிரி நாட்டுடமை

1975 நவம்பர் 7]

[திரு. வி. வெங்கா]

பாக்க வேண்டிய தேவை ஏற்படும்போது, அவற்றை ஒரு 'நோட்டிபிக்கேஷன்' மூலமாகக்கூட நாம் கையகப்படுத்த வாய்ப்பு இருக்கும் என்று நான் கருதுகின்றேன். அந்த அளவுக்கு ஏற்கெனவே இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நாம் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும். இந்த நிறுவனம் நேற்றைக்கோ, முந்தா நாளைக்கோ ஆரம்பிக்கப்பட்டு உடனடியாக அது நஷ்டத்தில் ஓடுகிறது என்ற நிலைமை இல்லை. அங்கு வேலை செய்கிற சற்றொப்ப 500-க்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். இந்த நிறுவனம் தற்போதுதான் இந்த நிலைமைக்கு ஆளாகியிருக்கிறது என்று சொன்னால், எப்படி ஏற்றுக் கொள்ள முடியும்? இது 1960 ஆம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்ட நிறுவனம். அதை ஏற்று நடத்தியவர்களின் திறமையின்மை காரணமாக இந்த நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறது என்று நான் சொல்லமாட்டேன். அதை ஏற்று நடத்துகின்றவர்கள் பல்வேறு நிறுவனங்களோடு தொடர்புடையவர்கள். இது சரியாக நடக்காததற்கு என்ன காரணம் என்று பார்க்க வேண்டும். 1960 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட அந்த நாளிலேயிருந்து தொடர்ந்து நஷ்டத்தில் இருக்கிறது. முந்திய அரசிடமிருந்து பெற்றுவந்த சலுகைகளை இந்த அரசிடமிருந்தும் பெற முனைந்திருக்கிறார்கள். டெக்னிக்கல் ரீதியாக அங்கே உற்பத்தியாகிற குழாய்கள் உபயோகப்படுத்த லாயக்கற்றவை என்று கூறப்படுகிறது. அதற்குக் கிடைத்த டெக்னிக்கல் ஆலோசனையையும் ஏற்க மறுத்துவிட்டார்கள். இன்றைக்கு அதற்கு 2 கோடி ரூபாய் நஷ்டசடாகக் கொடுக்கப்போகிறோம். 1969 ஆம் ஆண்டிலே இருந்து இதுவரையில் அந்த நிறுவனத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு என்பதை எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கணபதி அவர்கள் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். நிறுவனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இது லாபகரமாக இயங்காது என்று கைவிட்டுவிட்டார்கள். கைவிட்டும், இதுவரையிலும் அவர்கள் நடத்தியதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், "நடத்தினால் அரசிடமிருந்து சலுகைகள் பெற முடியும்" என்று எதிர்பார்த்துத்தான். அவர்களுடைய செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி, கறந்த அளவுக்குக் கறப்போம் என்று கறக்கிறார்கள். ஏழை மக்களால் செலுத்தப்பட்ட வரிப் பணத்தை அந்தத் தனிப்பட்டவர்கள் கறந்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு இரண்டு கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நஷ்டசடாகக் கொடுக்கப்போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாம் அதற்கு உதவியாகக் கொடுத்த தொகையை, அதாவது முக்கால் கோடி ரூபாயை, 'ரைட் ஆஃப்' செய்திருக்கின்றார்கள். அதை 'ரைட் ஆப்' செய்யாமல் அந்த நிறுவனத்திற்குக் கொடுக்க இருக்கும் நிதியிலே சேர்த்துக் கணக்கிட வேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கின்றபோது, இதோடு மட்டும் போய்விடவில்லை, அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, அவர்கள் வேறு நிறுவனங்களுக்கும் கடன்பட்டிருக்கின்றார்கள், அதையெல்லாம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அப்படிச் செய்வதன் மூலம், இரண்டு-

[1975 நவம்பர் 7]

முன்று கோடி ரூபாய் என்று இல்லாமல், ஏழு-எட்டு கோடி ரூபாய் அளவுக்கு தமிழகத்திற்கு இழப்பு ஏற்படப் போகிறது என்று பார்க்கின்றபோது, அது தனிப்பட்ட ஒரு நிறுவனத்திற்கு வேண்டுமென்றே சலுகை காட்ட வேண்டுமென்று வந்திருக்கிறதா என்று ஐயுற வேண்டியிருக்கிறது. தமிழக அரசு எதிலும் முற்போக்கான அரசு என்று சொல்கிறார்கள். எதற்கெடுத்தாலும், மத்திய அரசுக்கேட நாங்கள்தான் வழிகாட்டுகின்றோம் என்று சொல்கிறார்கள். எல்லா மாநிலங்களிலும் எங்களைப் பார்த்துத்தான் எல்லாம் நடந்துகொண்டு வருகின்றன என்று சொல்கின்றார்கள். இப்படி எல்லா வழிகளிலும் முன்னோடியாக, முற்போக்காக இருக்கக்கூடிய அரசிலே நானும் அங்கமாக இருக்கின்றேன் என்று நினைக்கும்போது பெருமைப்படுகிறேன். 25-வது அரசியல் அமைப்புத் திருத்தச் சட்டத்திற்குப் பிறகு, ஆர்ட்டிக்கிள் 31 திருத்தத்திற்குப் பிறகு, நஷ்ட ஈட்டுத் தொகையை முழுவதுமாகக் கொடுக்க வேண்டியதில்லை, அதுவும் பணமாகக் கொடுக்க வேண்டாம், 'பாண்ட்'-ஆகக் கொடுத்தால் போதும், மேலும் அரசு நினைக்கக்கூடிய அளவுக்குக் கொடுத்தால் போதும், அதைப்பற்றி எந்த நீதி மன்றங்களிலேயும் 'சேலஞ்சு' பண்ண முடியாது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, நாம் இப்போது ஏன் இந்த இரண்டு கோடி ரூபாயைக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற கேள்வியைக் கேட்கின்றேன். நேற்றைய தினம் சட்ட மன்றப் பேரவையிலே இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. நிறைவேற்றப்பட்டதற்குப் பிறகு நான் பஸ்ஸிலே பிரயாணம் செய்யக்கூடிய நேரத்திலே, இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருப்பது தொழிலாளர்கள் நலனைப் பாதுகாப்பதற்கு மட்டுமல்ல, அந்த முதலாளியை ஊக்குவிக்கவும் என்று பேசப்பட்டது. அதிலும் இந்த ஆண்டு...

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: முதலாளியைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பது முக்கியமானது அல்ல. 'நேஷனலைஷேசன்' கொள்கையை நிறைவேற்றும் ஏற்பாடுகள், அதன் நிமித்தம்தான் இந்த நடவடிக்கைகள். தனிப்பட்ட முறையிலே யாருடைய நன்மைக்கும் கொண்டுவரவில்லை. சும்மா பஸ்ஸிலே போனேன், சொன்னார்கள் என்பது சரியல்ல. மொத்தமாக காம்பன் சேஷன் கேட்டிருக்கிறார்கள். எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கையை, சரியாகத் தான் எடுத்திருக்கிறோம்.

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. சித்ரா நாராயணசாமி தலைமை)

(பிற்பகல் 5-20)

திரு. வி. வெங்கா: நான் சொல்வது எல்லாம் அவர்கள் சொன்னார்கள் என்பதற்காக அல்ல. பொதுமக்கள் சொல்வதெல்லாம் கருத்தாக இருக்க முடியாது. என்னுடைய கருத்து மத்திய அரசு கொடுத்திருக்கிறதா என்பது

1975 நவம்பர் 7]

[திரு. வி. வெங்கா]

பற்றித்தான். 25-வது அமெண்ட்மெண்டு வருவதற்கு முன்னாலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். 25-வது அமெண்ட்மெண்டு வந்த பிறகு, ரொக்கமாக அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்றார்களா என்பதைத்தான் நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். 25-வது அமெண்ட்மெண்டு வந்த பிறகு, ஆர்ட்டிகிள் 31 திருத்தப்பட்ட பிறகு, குறிப்பிட்ட நாமினல் தொகையைக் கொடுத்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அதுபற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கணபதி அவர்கள் டெப்பிரிஸியேஷனைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளாததுபற்றியும், அங்கே இருக்கக்கூடிய லாயக்கற்ற பொருள்களைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, 2 கோடி ரூபாய் அளவுக்குக் கொடுப்பதைப் பற்றி சொன்னார்கள். இரண்டு கோடி ரூபாய் அளவுக்கு சக்தி நிறுவனத்திற்குக் கொடுப்பதால், அவர்கள் அதைப்பற்றி அப்படிப் பேசுவதில் ஒரு உண்மையிருக்கிறது. நானும் முதலாளியை 'சப்போர்ட்' செய்வதற்காகக் கொடுப்பதாக நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இது உள்ளபடியே தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்பதற்காக எடுக்கப்படும் நடவடிக்கை என்று இருந்தபோதிலும், இந்த அரசு முதலாளியையும் காப்பாற்றுவதற்காக இச்சட்ட முன்வடிவு கொண்டுவரப்பட்டது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். என்றாலும் இந்தத் தீர்மானத்தை நான் மனமார வரவேற்கிறேன். இந்த நிறுவனத்தை அரசு எடுத்த பிறகு, மேலும் தவறுகள் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்போது இந்த நிறுவனம் வளர்ச்சிக்கு வாய்ப்பில்லாத நிலையில் இருக்கிறது. வேறு பல மெசினரிகளை வைத்துக் கொண்டு வேறுவிதமான சாதனங்களை உற்பத்தி செய்வதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள, அரசு ஏற்றுக்கொண்ட பிறகாவது அதற்கேற்ற திட்டங்களை வகுத்துக்கொள்ள வேண்டும். மேலும் ஒரு 500 அல்லது ஆயிரம் அல்லது ஆயிரத்து ஐதாறு பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தர வேண்டிய முயற்சிகளையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்தைக் கூறி அமைகிறேன். வணக்கம்.

* THIRU A. R. DAMODARAN : Mr. Vice-Chairman, Sir, this is a very important Bill and probably the first of its kind that is being placed before this House because while we have taken some of these Undertakings under the Tamil Nadu Relief Undertakings (Special Provisions) Act of 1969, this is probably the first time that we are introducing a Bill for the acquisition of an Undertaking which has been previously taken over under the Relief Undertakings Act. Therefore, Sir, when we consider this matter, we think that the Government would have been

[Thiru A. R. Damodaran] [1975 நவம்பர் 7]

well-advised to avoid unnecessary criticism which is bound to be made either knowingly or unknowingly about the provisions of this Bill, by referring this Bill to a Select Committee of Members both from the Lower House and from the Upper House and thereby being given an opportunity to clarify various doubts which cannot obviously be clarified in a debate of this nature. I would first like to preface my remarks by stating that I am indeed sorry that four such important Bills should have been circulated to the Members of this House, without the elementary courtesy having been observed of circulating the Financial Accounts of these four Companies for the latest accounting period 1974-75. My hon. Friend Thiru Ganapathi who is a Member of the Public Undertakings Committee, when I met him yesterday, was desperately in search of the Balance Sheets of these four Companies. When we refer to clause 6 of these Bills, we find that Rs. 1,95,64,000 will be paid to the Sakthi Pipes, Rs. 1000 will be paid to the Southern Structurals, Rs. 1,01,50,000 will be paid to the Textool Company and Rs. 32,49,000 will be paid to the Lasco Steels Limited. Obviously these figures have no meaning whatsoever, unless we are able to determine from the Balance Sheets that have been published what the assets and liabilities of these concerns are, what the cumulative losses are as per the published accounts and what the losses are which are not included in the Profit and Loss Account. All these details and other interest charges, credits, etc., from which the financial position of a Company can be judged are necessary. In foreign countries, the question of taking over of another concern is nothing new and that is called "Merger". When a Company takes over another Company, at least, the elementary precaution, I think, would be observed by the Board of Directors and by the Shareholders also of going through the accounts of such Companies for finding out what the net worth of those Companies is, before they agree to pay any amount whether you call it an amount or compensation. After the amendment of Article 31 (2) of the Constitution, we should not say 'compensation' and we should say 'amount'. We are the representatives of shareholders, the public and if we pass these Bills in such a hurry, I honestly feel that we are not fulfilling the pur-

1975 நவம்பர் 7]

[Thiru A. R. Damodaran]

pose for which we are elected nor are we earning the salary that we are paid. I honestly believe that a reference to a Select Committee is absolutely essential, because we find that not only what has been stated in these Bills, namely, money to the extent of about Rs. 3 crores is going to be immediately deposited with the Commissioner for Claims but innumerable crores are going to be bank into these four concerns, obviously because we have already sunk some money in these concerns. We know the peculiar way in which we collect trade debts. If we give a loan of Rs. 2,000 to a person with a car, by way of supply of petrol and if he does not pay it within a month, we give him further supplies and we keep on giving credit in the hope that some debt at least will be realised. These are four such concerns where public funds are going to be massively invested and, in my opinion, with no possibility of any return for the next 10 years. The reason why I say that is this. Referring to the financial accounts of the Sakthi Pipes alone, I am not going into the question whether the amount paid is adequate or inadequate, whether it will cover the shareholders' capital; certainly it will not cover the shareholders' capital. No shareholder is going to get any money. The question arises with regard to the priorities given in the settlement of claims, to which you, Mr. Vice-Chairman, have also referred in your speech and the various liabilities will be settled by the Commissioner for Claims. Certain very vague mention has been made and as Friends have pointed out, we have no clear ideas and it should have been placed before the Members of this House as to what are the liabilities that have been incurred in the post-take-over of management period because, in category 1—the settlement of claims, it has been clearly mentioned that out of the amount of Rs. 1.95 lakhs which is being paid to this concern, the claims will be settled according to the categories mentioned. Category 1 mentions loans advanced by a Bank loans advanced by an institution other than a Bank and any other loan. All these loans have been incurred after the Government took over the concern on 19th December 1972. This is quite justified because the Government would have give a guarantee and nobody would have been prepared to advance any money if the Government did not give the guarantee. Since these loans have been incurred by reason of the

[Thiru A. R. Damodaran] [1975 நவம்பர் 7]

Government guarantee, after take-over, it is but proper that namely, Part B, mentions the loans taken during the pre-take these loans should be settled first of all. The second part, over of management period and here are categories III, IV and V. I do not know when the position will be reached when these loans are likely to be cleared. I have not been able to gather from this Bill the scope of clause 5 which clearly says that every liability, other than the liability specified in sub-section (2) of clause 5, of the owner of the undertaking in respect of any period **prior to the appointed day, shall be the liability of such owner** and shall be enforceable against him and not against the Government or the Government Company. The only two liabilities that appear to have been taken over by the new Government undertaking are (1) the loans advanced by the Central Government, or a State Government, or both, to the undertaking together with interest due thereon after the date of management, and (2) wages, salaries, etc., etc., of employees of the undertaking. I have a doubt, Sir, whether this liability under sub-clause (2) is going to be settled from out of this Rs. 1.95 lakhs that is being paid or whether this is a claim that is going to be treated separately, apart from the said Rs. 1.95 lakhs that is being paid to the former owner of the concern. There are a number of such doubts which, obviously, I cannot get clarified in a debate of this nature, because in the Hon. Minister's reply, perhaps, he may not have time to deal with some of these points. The criticism that is likely to be levelled—and I am not for a moment stating that it is true—is the criticism that was voiced by one hon. Member of this House, when he said that people would start talking as if this sum of Rs. 1.95 lakhs had gone

(பிற்பகல் 5-30)

into the pockets of 100 people while it was far from it. The only pockets that are likely to be filled are the pockets of the Central and State Governments which have possibly advanced loans and the pockets of big financial institutions which are mostly Government-owned and nationalised Banks and Scheduled Banks and even they will not receive more than six annas or seven annas in the rupee in accordance with the category and

1975 ஆம் ஆண்டு, சக்தி பைப்ஸ் லிமிடெட் (நிறுவனத்தைக்
கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப்
பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/1975)

priority that have been made. Therefore, to say that it is likely to go into the pockets of any particular industrialist or any cases of shareholders is not justified. But the Government must prove to the public that it is not justified, not by making statements but by having a Select Committee and meeting all members of the political parties and giving them the true facts of the case and the true nature of the transaction. It is only with this view that I have asked for the reference of the Bills to a Select Committee, because I have a feeling that this is likely to be a model Act and it may be applied in future in view of the recurring nature of the sickness that seems to come over our industries, especially during the recent past due to credit squeeze and over-capitalisation, and possibly due to inefficient management also. So many factors may be responsible for the break-up of a concern; but at the same time, I would like the Government to consider my request, in view of the fact that vast sums of money are going to be put in not only for the purpose of settlement of these loans but also for the purpose of reviving these concerns. I certainly feel that it is absolutely essential that all these four Bills should be referred to a Select Committee. There is no particular urgency that I am aware of. Possibly the Government have reasons for certain urgency which we are not aware of, when the Government are already in management of these companies, as you said; and a rider could also be put saying that the Select Committee should report within six weeks or two months, as this is not going to take much time. This being a model Bill for the future, I feel that sufficient safeguards should be taken to ensure that the public are assured that there is no possible wastage in such take-overs and that the intention of the Government is sincere in seeking that these companies are resurrected. The accounts statements of the Sakthi Pipes, Southern Structural and the Textool—I do not have the accounts statement of Lasco—were given to us only this morning at 11 O'clock. The cumulative loss, taking into account the depreciation that has not been added to the Profit and Loss Account in the Sakthi Pipes is Rs. 8 crores for all these four concerns. Can the Hon. Minister tell me, Sir, when he hopes to earn sufficient profit to clear off the backlog of losses that are found in these concerns? Then, what is the

[Thiru A. R. Damodaran] [1975 நவம்பர் 7]

real purpose of taking over these industrial undertakings? I would like to go into the basic question itself. They are mentioned in Relief Undertakings Act and it was provided at a time when one sector of the industrial economy was considered to be the paramount kings of our nation, that is, the workers in our industries and factories. It was said that crores of rupees should be spent merely to safeguard the occupation and the emoluments of these persons who were working in the factories. I should not be considered anti-labour when I point out that when the Government take over these concerns, I can understand settlement of all past liabilities but for Government to assume future liabilities for a period of ten to fifteen years by investing vast sums of money under the mistaken impression that such companies can ever be made into profitable organisations and that all this backlog of loans could be wiped out is, I think, a very ambitious idea. It would also be a reflection on the diversion of scarce resources to sectors which do not have that priority. For example, if during 1976-77, the Hon. Minister says that five crores of rupees will have to be given to these four concerns for rehabilitation, purchase of new machinery, etc.—because obviously rehabilitation will mean fresh capital-investment, may I ask him whether this amount is not being diverted from more essential sectors where money is actively required? The Hon. the Minister for Health will require it for hospitals and the Hon. the Minister for Education will require it for schools and colleges and the diversion of such funds for such purposes is likely to create a certain amount of strain on State resources which, I think, the Members of this House are also concerned with. Therefore, Sir, I would request the Hon. Minister to consider this. I will not go into all the accounts details as my hon. Friend Thiru Ganapathi has given an excellent summary of what the position of one of these concerns is. I would only like to state that if it is a question of protecting the 800 or 1,000 workers in such companies,—we all know that bigger industrial companies have been ruined because of Government's insistence that they should take back 15 workers or 14 workers—then discipline is vitally necessary in these concerns. Definitely there has been a change in the climate of opinion over the past four months and Governments are more firm and are insisting that irrespective of emoluments, bonus, wages, etc., discipline on

1975 நவம்பர் 7] [Thiru A. R. Damodaran]

the shop-floor is of vital importance. We cannot have managers of industrial concerns being ghareoed or beaten with cycle-chains if you expect production to take place as has happened in other cases. I would like even at this moment to caution Government that if they want to run these concerns, the trouble-makers in these concerns should be got rid of. I do not know if there have been labour troubles, but if there have been such troubles, then I think Government should not take the added responsibility of keeping these trouble-makers in these concerns who will go all out to see, irrespective of whether it is a Government concern with public shareholders' money, that trouble is created and it is possible that attempts would be made to sabotage the entire working of these concerns.

I commend the motion that has been moved by my hon. Friend Thiru Ganapathi and urge the Government, with the best of intentions to accept it. We have no intention of delaying, or finding fault, or merely criticising for the sake of political advantages. We sincerely believe that when it comes to a question of investing 3½ crores of rupees and spending possibly another Rs. 5 to 6 crores in rehabilitating these concerns, Government should observe the elementary precaution of seeking the views of Members of all political parties and of Members of both the Houses and I commend this motion for the acceptance of the Members of this House.

THIRU G. VASANTHA PAI: Mr. Vice-Chairman, I thank you for the opportunity that you have given me to speak on these four Bills. Sir, I am in the happy position of not having gone through any of these Bills, because this morning I left my house at 7 a.m. and I have not seen any of these Bills which ought to have been circulated to us yesterday. But, Sir, from the discussion which has taken place in the House, I would like to make some small submissions.

Sir, the first thing is about the Sakthi Pipes Ltd. From the reading of the balance sheet by the hon. Member Thiru Ganapathi, I feel there is neither energy nor pipes in it because 'Sakthi' means some energy and if the pipes are also hollow, I think it is a very hollow venture that the Government are embarking upon. I would say in this connection that I do not know about the position of all these companies. But I do agree with the hon. Members

[Thiru G. Vasantha Pai] [1975 நவம்பர் 7]

Thiruvallargal Damodaran and Ganapathi that this matter ought to be referred to a Select Committee and the opinion of all shades in the House as well as outside should be elicited before the Government embark on a venture to have these undertakings taken over, which on the face of them have incurred a loss and also have a mortgage liability to the tune of several crores of rupees which it is very hard for the Government now to take and try to improve at the present juncture..

(பிற்பகல் 5.40)

Sir, I would like to say that during the last Budget Session when I said that the Government servants must be given dearness allowance, the Hon. the Chief Minister said it would involve nearly Rs. 80 crores for the State. But I feel, Sir, that the first instalment could be given, from the amount that is going to be paid to these concerns, to the employees of the State Government who could put in better work in abundant measure. Instead of sinking this money down the drain and throwing it into these companies, I would venture to submit that the Government should really dissuade themselves from taking over these concerns and refer the matter to a Select Committee and elicit public opinion before such a venture is embarked upon.

Thank you, Mr. Vice-Chairman, for this opportunity.

* திரு. கே. ராஜாராம் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையின்முன் கடந்த சில வருடங்களுக்குள் வைக்கப்பட்ட எந்த ஒரு மசோதாவும் இன்று இந்த அவையின் உறுப்பினர்களால் சுட்டிக்காண்பிக்கிறபடி, அல்லது குறைகள் சொல்லுகிறபடி, இருந்தது இல்லை. இன்றுதான் இவ்வளவு குறைகள் சொல்லும் படியாக, ஒன்றல்ல, இரண்டல்ல, நான்கு மசோதாக்கள் வந்திருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இதற்குமுன் எந்த ஒரு மசோதாவும் எல்லாக் கட்சியினராலும் குறை சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு இருந்ததில்லை. மக்கள் வரிப் பணத்தைக் கொண்டு சில நிறுவனங்களை நாம் கையகப்படுத்தும்போது, அதனால் எவ்வளவு லாபம் வருகிறது, அல்லது கூடிய சீக்கிரத்தில் அந்த நிலைமையை மாற்றி லாபம் பெறும்படி செய்ய என்ன வாய்ப்பு இருக்கிறது, இதை எப்படி நாம் செய்யப் போகிறோம், என்பதைப்பற்றியெல்லாம் உறுப்பினர்கள் தெரிந்துகொள்ளக் கூடமைப்படாதிருக்கிறார்கள். உறுப்பினர்களுக்கும் அரசாங்கம் எடுத்துச்

1975 நவம்பர் 2]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னரே இந்த நிறுவனங்களைப்பற்றிய விவரங்கள் எங்களுக்குக் கிடைக்கும்படி செய்திருக்க வேண்டும்.

சாதாரணமாக மின்சாரக் கட்டணத்தை ஒரு பைசா ஏற்றினால்கூட, உடனே ஒரு பெரிய கிளர்ச்சியே தமிழ் நாட்டில் ஏற்படுகிறது. வருமானத்தை சில லட்சங்கள் அதிகப்படுத்துவதற்குக்கூட அரசாங்கத்திற்கு எதிர்ப்புகள் ஏற்படுகின்றன. அந்த வகையிலே கஷ்டப்பட்டு வருமானத்தைப் பெருக்கு கிறோம். இவ்வளவு சிரமப்பட்டுப் பெருக்கும் வருமானத்தைப் பயன்படுத்தி, இந்த நிறுவனங்களைக் கையகப்படுத்துகிறோம். அப்படிச் செய்வதில் தவறு இல்லை. அந்த நிறுவனங்கள் லாபகரமாக ஓடுகின்றன அல்லது ஓடவில்லை என்றாலும், இனிமேல் லாபகரமாக ஓடத்தக்க நிலையை உண்டுபண்ண வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று உறுப்பினர்களை 'கன்வின்ஸ்' பண்ண வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை.

அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் சொல்லுவார்கள், நாம் 'நோட்ஸ்' எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்றுகூடத் தயாராக இருந்தேன். பொதுவாக மசோதாக்களைப் பிரேரேபித்துவிட்டு எந்த விவரமும் சொல்லாமலிருப்பது வருந்தத்தக்க விஷயம். அவர்கள் தரும் விளக்கங்கள்தான் சரியாக இருக்க முடியும். வேறு விளக்கங்கள் எல்லாம் சரியாக இருக்க முடியாது. இங்கு உறுப்பினர்கள்கூட ஏதோ லைப்ரரியிலிருந்து விவரங்களைச் சேகரித்துப் பேசினார்கள் என்றால், நிச்சயமாக அந்த விவரங்கள் சரியாக இருக்க முடியாது. அதில் தவறுகள் ஏற்படத்தான் செய்யும்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: லைப்ரரியிலிருந்து விவரங்கள் தயாரித்து நான் பேசவில்லை. அந்த நிறுவனத்தால் ஆண்டுக் கணக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கணக்கை வைத்துத்தான் பேசினேன். வேறு வழியில் பேசவில்லை.

திரு. கே. ராஜாராம்: அமைச்சர் அவர்கள் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தகவல் கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறாரா என்று நான் கேட்கிறேன். சரியான தகவலை நாம் அரசாங்கத்திடமிருந்துதான் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். அவர்கள் கொடுக்கும் தகவல்கள்கான் சரியாக இருக்க முடியும் என்று நான் நினைக்கிறேன். அது இல்லாமல், ஏதோ சில ரிக்கார்டுகளிலிருந்து உறுப்பினர்கள் சேகரித்துப் பேசுவது அவ்வளவு சரியாக இருக்காது. அவர்களுக்குப் புரிந்திருக்கலாம். நான் நம்ப வேண்டுமென்றால், அது அரசாங்கம் கொடுக்கும் புள்ளிவிவரங்களால்தான் முடியும்.

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1975 நவம்பர் 4]

சக்தி பைப்ஸுக்கு ஒரு கோடியே 5 லட்சத்து 64 ஆயிரம் ரூபாய் நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அதுபோக அசெட்ஸ் அண்டு லயபிலிடினை நாம் எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறோம். அதனிடத்திலே என்னென்ன சொத்துக்கள் இருக்கின்றனவோ, என்னென்ன அந்தக் கம்பெனிக்கு வரவேண்டியிருக்கிறதோ அவைகளையெல்லாம் நாம் எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறோம். கொடுக்க வேண்டிய கடனையும் நாம் கொடுக்கப் போகிறோம். அது முக்கிய விஷயம். 19—12—1972 விருந்து கிட்டத்தட்ட மூன்று ஆண்டுகளாக ரிலிப் இண்டஸ்ட்ரியாக அரசாங்கம் சொந்த மானேஜ்மெண்டில் நடத்தி வந்ததில் எவ்வளவு லாபம் வந்திருக்கிறது, என்ன நிலவரம் என்று தெரியவில்லை. அதேபோன்று, சதர்ன் ஸ்டர்க்கரஸ்ஸுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அதிலே லயபிலிடியைக் காட்டிலும் அசெட்ஸ் அதிகமாக இல்லை என்று அர்த்தமா? அசெட்ஸ் அதிகமாக இருக்கிறது என்று நாம் ரூபாய் கொடுக்கிறோமா? அப்படிக் கொடுத்தால், அது நியாயமாக இருக்கும். அப்படித்தான் நாம் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அதுபற்றி விவரங்கள் கொடுத்திருந்தால், நன்றாக இருந்திருக்கும்.

அடுத்து, 'லாஸ்கோ ஸ்டீல்ஸ்' 23—7—71 விருந்து 4 வருடம் 4 மாதம் நமது மேற்பார்வையில் நடந்திருக்கிறது. அதற்கு 32,49,000 ரூபாய் நஷ்ட ஈடு கொடுக்க முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கம்பெனிகளைப் பொறுத்த அளவிலே, இது தேவையா என்று நாம் கேட்கும் அளவில் இல்லை. ஆனால், பொது மக்கள் பணத்தைக் கொண்டு போடுவது என்று சொன்னால், அது லாபகரமாக நடக்கிறதா, இனிமேலும் லாபகரமாக நடக்குமா என்பதைப் புரிந்துகொண்டு செய்வது நலம். அதை எங்களுக்குத் தெரிவிக்க அரசாங்கம் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. நாமும் அறிந்துகொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஏனென்றால் அரசாங்கம் ஏற்கெனவே சொன்னதைத்தான் இப்போது நாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். நாம் 'எலக்ட்ரிசிட்டி' concern—ஐ எடுத்துக்கொள்ளும் போது, அந்த மசோதாவைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் விவரங்களைச் சொல்லும் போது, அதனுடைய சொத்துக்கள் என்ன, அதில் இருக்கிற சாமான்களின் மதிப்பு என்ன, நாம் எவ்வளவு கொடுக்கப்போகிறோம் என்ற விவரத்தைச் சொன்னார்கள். ஆனால் இப்போது அப்படி இல்லை. இது, அரசாங்கமே ஏற்படுத்தியிருக்கிற கொள்கைக்கு மாறுபட்ட கொள்கையாகத் தெரிகிறது. இந்த எலக்ட்ரிசிட்டி கன்சர்ன் கையகப்படுத்தப்பட்டு, அந்த நிறுவனம் நல்ல லாபத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் அந்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பி, இரண்டு மூன்று மாதங்கள் தாமதப்படுத்தி, பரிசீலித்து அதன் பிறகுதான் எடுத்துக்கொண்டோம், ஆகையால்

1975 நவம்பர் 7]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

இதை அவசரப்பட்டுச் செய்ய வேண்டியதில்லை. செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பி
பிருக்கலாம். அடுத்தபடியாக, இந்த சக்தி பைப்ஸ் நிறுவனத்தைப் பொறுத்த
வரையிலே அதில் இருக்கிற சொத்துக்களின் மதிப்பைச் சரிபார்த்து, பிறகு
தான் இன்ஸ்டால்மெண்ட் மூலமாக அரசாங்கம் கொடுக்கப்போகிறார்கள்.
அப்படித்தான் கொடுப்பார்கள் என எண்ணுகிறேன். அது எல்லோருக்கும்
தெரிந்த விஷயம். ஆனால் இப்போது அதுமாதிரி இல்லை என்று எனக்கு ஒரு
சந்தேகம் ஏற்படுகிறது.

THIRU G. SWAMINATHAN: Sir, the compensation has not yet been paid for the Electricity Undertakings taken over.

திரு. கே. ராஜாராம்: அதைச் சரிபார்த்து, சொத்துக்கள் எவ்வளவு
என்பதை அரசாங்கம் நிர்ணயித்து, பிற்பாடுதான் கொடுக்க வேண்டும். மேலும்,
சக்தி பைப்ஸைப் பொறுத்தவரையிலே, 31—3—75 முதல் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற
விவரப்படி, அந்த வருஷம் பைப்புகள் செய்வதற்கு உபயோகப்
படுத்தப்பட்ட 'ரா மெட்டிரியல்ஸ்' கிரயம் இரண்டு கோடியே 26 லட்சத்துச்
சொச்சம். ஆனால் செலவுகள் எல்லாம் சேர்க்காமல், சிப்பந்திகள் கூலி,
Contribution to Provident Fund, E.S.I. Contribution, Staff
Welfare and Medical expenses இவைகள் எல்லாம் சேர்க்காமலேயே
இரண்டு கோடியே 26 லட்சம் ரூபாய் ஆகிறது.

(பிற்பகல் 5-50)

ஆனால் மிஞ்சிப்போன குழாய்கள், ஏற்கெனவே முந்தைய வருடம் மிஞ்சிய
குழாய்கள் எல்லாவற்றையும் கணக்கிட்டுப் பார்த்து, விற்றது மாத்திரம் 1
கோடியே 70 லட்சம் ரூபாய் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது அவர்கள்
கொடுத்த கணக்கில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. Fourteenth Annual
Report—ல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட வெளிப்படையான
விளக்கம் Profit and Loss Account -ல் இருக்கிறது. இது தவிர,
Salaries, Depreciation முதல் போட்டதற்கு வட்டி இவைகளுக்காகவெல்லாம்
நிதி ஒதுக்கப்படவில்லை. ஆகவே, அரசாங்கம் இவைகளைப் பற்றியெல்லாம்
சரியாக, தெளிவாகப் பரிசீலித்தார்களாவென்று அறிய விரும்புகிறேன். இம்
மாகிரி நிறைய நஷ்டம் வருமென்று தெரிந்திருந்தும், இவற்றை ஏன் எடுத்துக்
கொண்டார்கள், இனிமேல் make-up பண்ண முடியுமென்று கருதுகிறார்களா

1975 ஆம் ஆண்டு, சக்தி பைப்ஸ் லிமிடெட் (நிறுவனத்தைக் கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/1975)

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1975 நவம்பர் ?]

என்பதற்கான விளக்கங்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த இழப்பு வராமல் பாதுகாக்க முடியுமென்பதற்கு அரசாங்கம் சரியான காரணத்தை சொல்லி, இன்னும் ஒன்று அல்லது இரண்டு வருஷங்கள் நஷ்டம் இருந்தாலும், அப்புறம் சமாளித் கலாமென்று சொல்வார்களானால், ஒப்புக்கொள்ளலாம். இதில் பொதுப்படை யான குறைகளைச் சொல்ல நான் தயாராக இல்லை. பொதுமக்கள் பணத்தை அரசாங்கம் விரயம் செய்யாமல் இருக்க வேண்டும். பொது மக்களால் தேர்ந் தெடுக்கப்பட்ட நாம், அவர்கள் பணத்திற்கு டிராஸ்டிகளாக இருக்கிறோம். எனவே மக்களின் பணத்தை இம்மாதிரி விரயம் செய்வதற்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாதென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நாம் இந்த நிறுவனங்களைக் கையகப்படுத்துவதற்காக ஒரு குறிப்பிட்ட தேதியை நிர்ணயித்திருக்கிறோம். சட்டம் நிறைவேற்றிய பின்னர், ஒரு கமிஷனரை நியமித்து அங்கிருக்கும் வஸ்துக்களையும், இயந்திரங்களையும் சரி பார்த்து எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறோம். அப்படியிருந்தும், 30 நாட்களுக்குள் மூன்றில் ஒரு பங்கைக் கொடுப்பதாக இன்றைக்கு 'கமிட்' செய்கிறோம். 30 நாட்களுக்குள்ளாக சாமான்களை எல்லாம் கணக்கெடுக்க வேண்டும். ஆனால் இதற்கு முன்பு அரசு எடுத்துக்கொண்ட எலக்டிரிசிட்டி நிறுவனங்களுக்கு இப்படிப் போட வில்லை. இதற்கு மட்டும் இப்படிப் போடக் காரணமென்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். இவற்றை லாபகரமான தொழில்களாக மாற்றும் எண்ணம் அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறது; அதனால்தான் எப்படியிருந்தாலும் பரவா யில்லை என்று அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்கிறதென்ற விவரத்தையாவது அமைச்சரவர்களிடமிருந்து கேட்டால், நான் மகிழ்ச்சியடைவேன் என்று கூறிக் கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த சோதாவினுடைய அடிப்படைக் கொள்கை 'நேஷனலை சேஷன்' என்பதுதான். இந்தக் கொள்கையைப் பொதுவாக எல்லா உறுப்பினர்களும் வரவேற்றிருக்கிறார்களென்பதற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 'நேஷனலைசேஷன்' என்பது ஒரு கொள்கை. அந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில் இந்தக் காரியம் நிறைவேற்றியிருக்கிறது. இந்த யசோதாவை செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப் பினர்கள் தெரிவித்தார்கள், நான் தெரிவித்துக்கொள்வது என்னவென்றால்,

1975 நவம்பர் 7]

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா]

இந்த மசோதா செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போக வேண்டிய அவசியமில்லை. 1974-ஆம் ஆண்டு பட்ஜெட் உரையிலேயே இதைப்பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள், நிதிநிலை அறிக்கையிலேயே இந்த நான்கு நிறுவனங்களையும் நாட்டுடமையாகக் வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட கருத்தை அவர்கள் தெரிவித்த பிறகு, இது பற்றிப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பல இடங்களிலிருந்து கருத்துகள் வந்திருக்கின்றன. நாட்டுடமையாக்குதல் என்ற கொள்கை புதிய கொள்கையல்ல. ஏற்கெனவே இது அரசாங்கத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கொள்கைதான். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசும்போது, இதற்கெல்லாம் எப்படிக்கணக்கு போட்டார்கள் என்று கேட்டார்கள். இந்த நிறுவனங்களை யெல்லாம் தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்தபோது, அதன் சொத்துக்களையெல்லாம் மதிப்பிடு செய்ய ஒருவரை நியமித்தோம். அவர் ஒரு காஸ்ட் அக்கவுண்டன்ட். மத்திய அரசில் பணியாற்றிய சீனியர் அதிகாரி அவர். அவர் அந்தப் பணிக்காக நியமிக்கப்பட்டார். அவரால் அந்த நிறுவனங்களின் Assets and Liabilities பரிசீலிக்கப்பட்டு, அறிக்கை தரப்பட்டுள்ளது. அதன் அடிப்படையில்தான் இந்த நஷ்ட சுட்டுத் தொகை போடப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசும் போது, balance sheet கொடுக்கவில்லையே, assets and liabilities பிரவங்கள் தெரியவில்லையே என்று சொன்னார்கள். நாம் assets -ஐத்தான் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். நாம் liabilities -ஐ எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. one man commission assess செய்திருப்பது, சக்தி பைப்ஸ் லிமிடெட்-ஐப் பொறுத்தவரையில், 464.70 லட்சம் ரூபாயாகும். அதில் 75 சதவிகிதம் தான் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப் பார்த்தால், 348.54 லட்சம் ரூபாய் வருகிறது. Valuation -க்கு Compensation கொடுப்பதற்கு 75 சதவிகிதம் அளவுக்குத்தான் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில்தான் Compensation கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. மேலும் Compensation கொடுப்பதா, வேண்டாமா என்ற பிரச்சினையை எழுப்பினார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்

[திரு. எஸ். ஜே சாதிக் பாட்சா] [1975 நவம்பர்]

திரு. வெங்கா அவர்கள் பேசும்போது, 25-வது திருத்தம் கொண்டுவந்த பிறகு, அப்படிக் கொடுக்கலாமா, அப்படி மத்திய அரசு கொடுத்திருக்கிறதா என்று கேட்டார்கள். 25-வது திருத்தம் 20-4-1972-ல் நிறைவேற்றப்பட்டது. அதற்கு அன்றுதான் ஜனாதிபதியின் கிடைத்திருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு,

Coal Mines Nationalisation, Indian Copper Corporation Nationalisation, Sick Textiles Undertakings Nationalisation என்றெல்லாம் மத்திய அரசினர் செய்திருக்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் 1972-க்குப் பிறகு தேசிய மயமாக்கப்பட்டவையாகும். காம்ப்ன்சேஷன் அவைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தேதிகள், 17-8-1972; 21-9-1972 மற்றும் 21-12-1972 ஆகும். மத்திய அரசு இப்படிச் செய்திருக்கிறது. Sick Textiles Undertakings Corporation -ஐ Nationalisation செய்திருப்பதில் எந்த முறையை மத்திய அரசினர் கையாண்டார்களோ, அதை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் இந்த 4 நிறுவனங்களையும் நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மத்திய அரசு என்ன Principles follow செய்து Compensation கொடுக்க முறைகளை நிர்ணயித்திருக்கிறார்களோ, அதைத்தான் நாம் follow செய்திருக்கிறோம். மத்திய அரசின் அதிகாரிகளோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்திய பிறகுதான்

THIRU S. NARAYANASWAMY: The Hon. Minister says that they are taking over only the assets and not the liabilities. Even the Bill does not say so. I would like to know whether it is the intention of the Government to repudiate the liability due to the institutions.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, one more thing. Are the principles which the Central Government have mentioned to the State Government so confidential that they cannot be placed before this House? May I know the principles which have been laid down for determining this sum of Rs. 1,95 lakhs? Do the

1975 நவம்பர் 7] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

Government claim privilege on the ground that these principles are confidential? If not, cannot they be placed before the House? If they are so placed, we can understand the principles underlying this determination of compensation.

THE HON. Thiru S. J. SADIQ PASHA: Sir, it is not as if directions are given to the State Government as to the principles of Compensation that should be followed. மத்திய அரசினுடைய சட்டத்தில், இந்த Compensation -ஐ எப்படி fix பண்ண வேண்டுமென்பது பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைத்தான் நாம் follow செய்திருக்கிறோம். Silk Textiles Undertakings-க்கு Compensation கொடுப்பதை எப்படி assess பண்ண வேண்டுமென்பதைப்பற்றிச்

சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த முறையைத்தான் நாம் follow செய்திருக்கிறோம். நாம் 75 சதவீதத்தைத்தான் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். Valuation 464 லட்சம் ரூபாய், 75% of the valuation 348 லட்சம் ரூபாய். இந்த Assumed liability -- Post-take-over liability பற்றி Category-1-ல் கொடுத்திருக்கிறோம். அந்த Assumed liability-ஐத்தான் நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். Post-take-over liability என்று Schedule -ல் போடப்பட இருக்கிறது. அப்படிப் பார்க்கும்போது, Assumed liability 152.09 லட்சம் ரூபாய் வசிக்ருகிறது. இந்த 348.54 லட்சம் ரூபாயிலே முதலிலே அதைக் கழித்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்தப் பணம் போக, பாக்கியை, compensation—ஆக Compensation Commissioner - இடம் deposit செய்ய வேண்டும்.

[மிற்பகல் 6-00]

அந்தப் பணம் போக, Post take over பணம் deduct பண்ணிவிட்டு, taking over பணமாக Compensation Commissioner-இடத்தில் deposit செய்யப்படும் தொகை 195-64 லட்சம் ரூபாய்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: அமைச்சர் அவர்கள் இவ்வளவு விளக்கம் தருகிறார்கள். அந்த 192 லட்சம் ரூபாயில் 142 லட்சம் ரூபாய் கழிக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த விவரங்களை தனி நபர் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டு, அது ஆராயும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த விவரங்களை முன்கூட்டியே உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுத்திருந்தால், இதுபற்றி இன்னும் விவரமாக விவாதித்திருக்க முடியும்.

[1975 நவம்பர்]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: Assets-Liabilities என்று சொல்லும்போது, 10 கோடி ரூபாய் வரைக்கும் போயிருக்கும். நாங்கள் கொடுக்கும் தொகை 195 லட்சம் ரூபாய்தான். Category ஒன்றில் 295.81 லட்சம் ரூபாய். Deposit 195 லட்சம் ரூபாய். So, Government has to discharge 100 lakhs. எனவே, Compensation Commissioner இடத்தில் Deposit செய்த தொகைக்கு அதிகமாக சுமார் ஒரு கோடி ரூபாய் அளவுக்கு சர்க்கார் கொடுக்கும். Schedule—ல் சொல்லியிருப்பது போல

“Loan advanced by a Bank, loans advanced by an institution other than a Bank, any other loan, any credit availed of for the purpose of trade or any other manufacturing operations”

இவைகள் Category ஒன்றில் வருகின்றன இந்தத் தொகை பூராவும் post-take-over loan ஆனதால் நாம் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையிலே, அந்தக் கமிஷனரிடம் டெப்பாசிட் செய்யும் தொகை போதாதென்றால், அரசாங்கம் கொடுக்கும்.

section 22 “Where any liability of the owner of the undertaking arising out of any item specified in category-I of the Schedule is not discharged fully by the Commissioner out of the amount paid to him under the Act, the Commissioner shall intimate in writing to the Government the extent of the liability which remains undischarged, and that liability shall be assumed by the Government என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. நாராயணசாமி அவர்களும், திரு. தாமோதரன் அவர்களும் Section-5, sub-clause (2) பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அதில்

“Any liability arising in respect of—

(a) loans advanced by the Central Government, or a State Government, or both, to the undertaking (together with interest due thereon) after the date of management; and

(b) wages, salaries and other dues of employees of the undertaking, in respect of any period whether before or after the date of management, shall, on and from the appointed day, be the liability of the Government and shall be discharged, for and on behalf of the Government, by the Government company as and when repayment of such loans or amounts becomes due or as and when such wages, salaries or other dues become due and payable”.

என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

1975 நவம்பர் 7]

[திரு. எஸ். ஜே. சந்திக் பாட்சா]

அடுத்து, இந்த Labour wages. முக்கியமான பிரச்சினை என்னவென்றால், அந்த sick undertaking-ன் post-take-over கணக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். Post-take-over, pre-take-over இரண்டையும் சேர்த்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த அடிப்படையிலேதான் எல்லா நிறுவனங்களுக்கும் compensation நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நாராயணசாமி அவர்கள் சொன்னதுபோல, Southern Structurals-க்கு minus கணக்கு வருகிறது. Principle எல்லாவற்றுக்கும் ஒன்றுதான். Sakthi, Lasco Textiles, Southern Structurals இவற்றுக்கு எல்லாம் ஒன்றுதான். அப்படி வரும்போது Southern Structurals-க்கு minus என்றுதான் வருகிறது. எனவேதான் loan-ஆக ஆயிரம் ரூபாய் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த நிறுவனத்தைப்பற்றிப் பேசும்போது, தனிப்பட்ட நபருக்கு அதிகமான சலுகைகள் கொடுத்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. யாருக்கும் எந்தவிதமான தனிச் சலுகையும் கொடுக்கப்படவில்லை. மேலும், இப்படி ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்தனியாகச் சட்டம் கொண்டு வருவதைவிட, பொதுவாக ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்றும், இதுபோன்று தனி நிர்வாகத்தை நாட்டுடமையாக்க வேண்டும் என்ற சமயம் வரும்போது, அதற்கென்று Notification போட்டால் போதும் என்றும் சொன்னார்கள். அது என்ன notification, இதை எப்படிப் போட வேண்டும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஒரு தொழிலைச் சொல்லி, இந்தத் தொழிலை nationalize செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்லாமலேயே, ஒரு பொதுவான சட்டத்தை மட்டும் நிறைவேற்றி வைத்துக்கொண்டு அதன் கீழ் notify செய்தால் போதும் என்றால், அது எப்படி என்று எனக்குப் புரியவில்லை. அந்தக் கருத்தைப் பார்க்கலாம் என்ற அளவுக்குத்தான் இப்போது சொல்ல முடியும். ஏனென்றால் ஒவ்வொரு தடவையும் ஒரு நிறுவனத்தை நாட்டுடமையாக்கும்போது, தனியாக ஒரு சட்டம் கொண்டு வருகிறோம். இப்போது இந்த undertakings-க்கும் தனித்தனியாக ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சக்தி நிறுவனத்தைப் பொறுத்த வரையில், அது நம்முடைய மேனேஜ்மென்ட்-க்கு வந்த பிறகு production சிறப்பாக இருக்கிறது. அந்த நிறுவனத்திற்கு 1969-லிருந்து அரசாங்கம் கடன் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். 1972 முதல் தான் கடன் கொடுத்த விவரம் இருக்கிறது.

[1975 நவம்பர்]

திரு. கே. எஸ். கணபதி : 1971-ஆம் ஆண்டு 25 லட்சம், 40 லட்சம் என்று இரண்டு வகையில் கொடுத்திருக்கிறோம். 40 லட்சம் ரூபாய் மூலதனமாக தேவையான பொருட்கள் வழங்குவதற்கும், 25 லட்சம் ரூபாய் அவர்கள் பைப் சப்ளை செய்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாக கழிக்க வேண்டுமென்றும் சொல்லிக் கொடுத்திருக்கிறோம். இதுவரையில் சப்ளை செய்து கழித்த தொகை 8 லட்சம் ரூபாய்தான்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : 1972-ல் கொடுத்ததாகத்தான் கணக்கு இருக்கிறது. அதற்கு முந்திக் கொடுத்ததாகக் கணக்கு இல்லை. 1972-73-ல் 558 டன் அதற்கு ரூபாய் 15,31,395; 1973-74-ல், 11,973 டன், அதற்கு ரூபாய் 99,65,160. 1974-75-க்கு 1,65,85,753 ரூபாய் என்று உற்பத்தி அதிகமாகிக் கொண்டதான் வந்திருக்கிறது. இதிலே சில சிக்கல்கள் Technical defects இருந்தது. அவைகளை யெல்லாம் Korean Experts நிவர்த்தி செய்திருக்கிறார்கள். உற்பத்தியாகும் பைப்புகளுக்கு நல்ல கிராக்கி இருக்கிறது. ஏராளமான பணம் investment செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இதற்கு நல்ல எதிர்காலம் உண்டு என்ற அடிப்படையில்தான் இப்போது Korewn Experts உதவியைக் கொண்டு Technical defects-ஐ எல்லாம் தீர்த்திருக்கிறோம். இப்போது நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கணபதி அவர்கள் liabilities பற்றிச் சொன்னார்கள். 7 கோடி ரூபாய், 9 கோடி ரூபாய் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அதுபற்றிய விவரங்களை ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறோம். அவற்றைப் பார்க்கும்போது நாம் 195 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்குத்தான் டெபாசிட் செய்கிறோம். இந்த compensation தொகை 348 லட்சத்தில assumed liabilities 152 லட்சம் ரூபாய். Category I -ல் 295 லட்சம் ரூபாய். இந்த அளவுக்குத் தான் நாம் எடுத்துக்கொள்ளுகிறோம் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

மாண்புமிகு எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொது மக்களுடைய வரிப் பணத்தை விரயம் செய்யாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். பொதுமக்களுடைய பணத்தை விரயமாக்க வேண்டுமென்ற நோக்கம் இந்த அரசுக்குக் கிடையாது. நிறுவனம் நல்ல முறையில் நடைபெறும். எதிர்காலத்தில் முன்னேற்றம் அடைந்து சிறப்புறும் என்ற அடிப்படையில்தான் இது தேசியமயமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. பலதரப்பட்ட நிபுணர்களும் இதுபற்றிய தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அவற்றின் அடிப்படையிலேதான் இது தேசியமயமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை பொறுக்குக் குழுவுக்கு அனுப்ப வேண்டிய

1975 நவம்பர் ?] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

ஆவசியமில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். திரு. வசந்தபாய் அவர்கள் படிக்காமலேயே கூட, இதைப் பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

THIRU S. NARAYANASWAMY: He had no time to go through the papers.

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA: He said that he was in the happy position of not knowing anything.

THIRU G. VASANTHA PAI: Hon. Deputy Chairman, Sir, I did not say like that. I said that from what had been talked by the Members here and what had been said by the Hon. Minister himself, I had been able to glean that this was a very bad venture for the Government to embark upon.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: அப்படிப் பார்க்கக் கூடாது. எனவே, இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றித் தரும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: உறுப்பினர் அவர்கள் தம் திருத்தத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறார்களா அல்லது வலியுறுத்துகிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கொடுத்த திருத்தத்தை வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

[பிற்பகல் 6-10]

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, after listening to the Hon. Minister, while he has clarified certain matters, I am even more confused than what I was, to tell you very frankly. He has now stated, from what I have been able to understand, that Rs. 1.95 crores is going to be deposited with the Commissioner of Claims. Over and above that, Rs. 1.52 crores has been assumed as responsibility by the Government and that means Rs. 1.95 plus Rs. 1.52 crores. He had also mentioned certain amounts regarding

158 1975 ஆம் ஆண்டு, சக்தி பைப்ஸ் லிமிடெட் (நிறுவனத்தைக் கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/1975)

[Thiru A. R. Damodaran] [1975 நவம்பர் 7]

compensation principles with the Government of India. These are all consoliating matters and in all fairness to the Members of this House, I still believe on a matter of principle that this should be placed before a Select Committee with an assurance that it should report to this House within two months or so. Since Members of all parties have demanded this, I cannot assume that I will have the leave of the House to withdraw this amendment.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : நான் ஏற்கெனவே விளக்கங்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன். விளக்கம் சரியாக இல்லை என்பதுபோல் உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். இப்போது அவ்வளவுதான் சொல்ல முடியுமே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை. என்னால் முடிந்த அளவுக்கு விவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன். உங்களுக்குப் புரிய வைக்க முடியவில்லை என்று தான் நான் எண்ணுகிறேன். இன்னும் விளக்கங்கள் தேவைப்பட்டால், என்னால் முடிந்தவரை விளக்கம் கொடுக்கிறேன். ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தை வற்புறுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, it is not that the Hon. Minister is reluctant to give details. I think some of the details are so intricate and technical in nature that it is not fair to load the Hon. Minister with questions. Therefore, it would be better if as the Chairman of the Select Committee, he would be able to give us full data on what he proposes in this Bill. That is what I mentioned.

.. மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

‘That the Bills be referred to a Select Committee of this House consisting of 15 members’ திருத்தம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு தோல்வியுற்றது.

“ சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1975-ஆம் ஆண்டு, சக்தி பைப்ஸ் லிமிடெட் (நிறுவனத்தைக் கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/1975) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம் அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது. சட்ட முன்வடிவு, பிரிவு வாரியாக, ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

1975 ஆம் ஆண்டு, சக்தி பைப்ஸ் லிமிடெட் (நிறுவனத்தைக்
கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப்
பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/1975)

159

1975 நவம்பர் 7]

[மேலவைத் துணைத் தலைவர்]

பிரிவுகள் 2 முதல் 31 வரை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1975-ஆம் ஆண்டு, சக்தி பைப்ஸ் லிமிடெட் (நிறுவனத்தைக் கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/1975) நிறைவேற்றப் பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை:

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1975-ஆம் ஆண்டு, சக்தி பைப்ஸ் லிமிடெட் (நிறுவனத்தைக் கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/1975) நிறைவேற்றப் பட வேண்டும்”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(2) 1975-ஆம் ஆண்டு, சதர்ன் ஸ்டிராக்சரல்ஸ் லிமிடெட் (நிறுவனத்தைக் கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 39/1975).

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1975-ஆம் ஆண்டு, சதர்ன் ஸ்டிராக்சரல்ஸ் லிமிடெட் (நிறுவனத்தைக் கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு @ (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 39/1975) ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.